

За хлѣбъ

I.

Ванна утринъ срѣдъ лѣто.

Слънцето вече изгрѣваше, когато работата около новостроящата се голѣма воденица започна. До самата рѣка майстори градѣха зданието. По високитѣ скели работници слизаха и се качваха. Тѣ носѣха тухли и варъ, който приготвяха долу при градежа.

Малко настрана, на високия брѣгъ, петъ момчета чистѣха стари употрѣбавани тухли. Съ голѣми изхабени ножове тѣ стържеха варѣта отъ тухлитѣ, очистваха ги хубаво и ги нареждаха въ отдѣлна камѣра. Изчистенитѣ тухли отново употрѣбяха за строежа.

Десетина дена вече момчетата чистѣха тухлитѣ. Голѣмата камѣра се привѣршваше. До нея се издигаше друга — подредени и очистени.

Савата бѣше най-малкиятъ между децата. Нѣмаше повече отъ 10—11 години. Стоеше малко настрана и мълчаливо очукваше тухлитѣ. Облачета сивкавъ прахъ се дигаше отъ тѣхъ. Савата стискаше устата си да не гълта праха, ала той се навираще въ носа му, полепваше се по изпотеното лице и се изсипваше върху кждравата руса глава. Косата му